

LBRIS

We know
books

Chemărea străbunilor

Adaptare de
Stewart Ross

Ilustrații de
Vince Reid

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Pentru Zac Ross, cu dragoste, SR.

Pentru Bob, tatăl meu, VR.

LBRIS

We know
books

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Chemarea străbunilor / adapt. de Stewart Ross; il. de Vince Reid;

trad. din lb. engleză de Dașa Suci. – Pitești: Paralela 45, 2022

ISBN 978-973-47-3601-0

I. Ross, Stewart (adapt.)

II. Reid, Vince (il.)

III. Suci, Dașa (trad.)

087.5

The Call of the Wild

Adaptare după povestea scrisă de Jack London

Copyright © Arcturus Holdings Limited

Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia

Copyright © Editura Paralela 45, 2022

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,

jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45

E-mail: tipografie@edituraparelela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Răpirea..... 4

CAPITOLUL 2

Legea băței și a colților..... 14

CAPITOLUL 3

Noul conducător..... 24

CAPITOLUL 4

Salvarea 34

CAPITOLUL 5

John Thornton..... 44

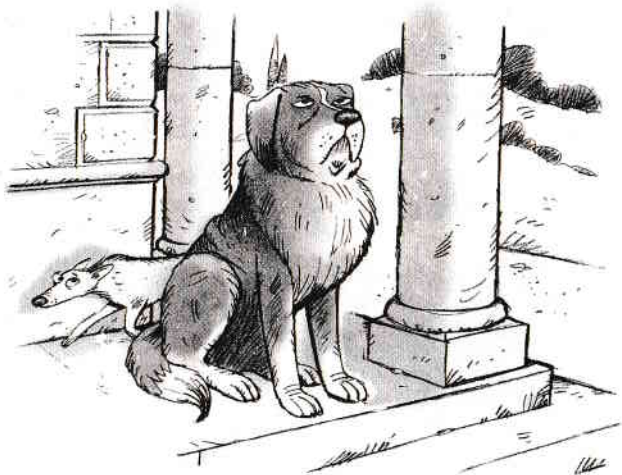
CAPITOLUL 6

Întoarcerea în sălbăticie..... 54

Buck a fost un câine cum n-ai mai văzut altul. Talia lui uriașă se datora tatălui său, un Saint-Bernard, iar de la mama lui, un câine ciobănesc, moștenise istețimea. Aventurile nenumărate prin care a trecut au început cu stăpânii săi. Dar, într-un final, Buck a fugit în sălbăticie, către libertate.

Povestea noastră începe în California cea călduroasă și însorită.

În acest stat s-a născut Buck, în casa înstărită a judecătorului Miller. Cât a fost micuț, a dus o viață ușoară și confortabilă.

Casa era mare și avea porți late, care se deschideau înspre niște alei largi. Gazonul era curat, grădinile îngrijite și câmpurile bogate, iar Buck se bucura de toate.

Se juca prin iarbă și mergea la vânătoare cu fiii stăpânului, iar seara, stătea lungit în fața focului dogoritor și visa.

Toți ceilalți câini ai judecătorului îl respectau pe Buck. Pe lângă faptul că era mai mare și mai puternic decât ei, era și mai inteligent. Devenise conducătorul lor, rege peste proprietatea judecătorului. Înțelegea aproape orice, la fel ca o ființă umană.

Nu chiar totul... aproape tot. De exemplu, nu știa să citească ziarele. Dacă ar fi citit, ar fi aflat că necazul era pe aproape. În Nordul îndepărtat, pe

Sania era singurul mod de a călători pe întinderile de zăpadă aflate la mare distanță, unde se găsea aurul. Nu existau camioane și nici mijloace de tracțiune, iar caii nu supraviețuiesc în ger. Doar atelajele de câini puteau face față încărcăturilor grele.

Înhamă la sanie un terier sau un pudel! Nu vor face nimic. Sunt prea mici și n-au putere; în plus, nu rezistă la temperaturile

foarte scăzute. Conducătorii de sanii au nevoie de câini de talie mare, cu mușchi puternici și cu blană groasă, care îi protejează de frig.

Buck era un astfel de câine. Manuel, unul dintre grădinarii judecătorului, și-a dat seama de acest lucru, așa că i-a venit în cap o idee urâtă.

Familia lui era numeroasă, însă el câștiga doar cât să-i întrețină pe toți. De aceea avea nevoie de mai mulți bani. Era jucător de cărți, dar pierdea de fiecare dată când juca.

Ajunsesse într-o situație disperată, astfel că, într-o seară, când nimeni nu era prin preajmă, l-a strigat pe Buck.

— Haide, Buck! O să facem o plimbare.

Câinele avea încredere în Manuel, așa că a pornit alături de el prin livadă. Ei au ajuns într-o gară mică, unde s-au întâlnit cu un om care i-a dat lui Manuel o sumă de bani.

Abia când i-a fost prinsă o funie la gât a simțit Buck că ceva nu este în regulă.

El și-a arătat colții și a mârâit.

Buck a avut întotdeauna încredere în oameni, dar, când Manuel i-a dat funia celuiilalt om, s-a revoltat. Ceva în sufletul lui îi spunea: *Nu e în regulă! Pericol!*

A sărit la străin cu intenția de a-l apuca de gât. Omul s-a așteptat la asta. A strâns funia în jurul gâtului lui Buck, l-a învârtit în aer și l-a trântit la pământ.

Aproape sufocat, Buck a fost urcat într-un vagon de tren. Era furios. Niciodată în viața lui nu fusese tratat așa de rău.

Când unul dintre oamenii care-l păzeau s-a apropiat de el, furia lui a explodat. A mârâit cu îndârjire și și-a înfipt colții în mâna acestuia. Omul a țipat de durere, dar Buck nu i-a dat drumul decât atunci când funia din jurul gâtului său s-a strâns atât de mult, încât simțea că nu mai poate respira.

Pentru a-l opri să mai atace din nou, paznicii l-au închis într-o cușcă din lemn.

Degeaba, Buck se repezea să muște și să atace prin grilaj. Două zile, timp în care trenul s-a îndreptat către nord, nu a primit nici mâncare și nici apă.

Ochii lui Buck s-au înroșit din cauza furiei. Nu mai era câinele de casă de altădată. Se transformase într-o fiară

